

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeo, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Acta eius in Monte serrato. Cap. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

pia ipsius studia regente periclitatus, letalis noxæ crimen feliciter effugit, quàm sapientius. Inde progressus ad vicum à Monte Serrato haud longè distantem, de peregrinatione Hierosolymitana, de quæ asperiore vita quam primum ineunda mirè sollicitus, viatorum ibi coemit ornatum, sparteos videlicet calceos, talarem è sacco tunicam, funemque pro balteo, tornatilem baculum, & in usum aquæ cucurbitam. Quæ omnia, vt Christi paupertatem non erubescere, & peruersam recti verrecundiam deponere paulatim assuesceret, suspensa propalam ex ephippijs ad montem vsque lætus aduexit.

Actaeius in Monte Serrato.

Cap. IV.

QVO simul atque peruenit, templum ingressus, ac numine salutato, nihil antiquius habuit, quàm vt per sacram totius antea vitæ confessionem, cōtractas animi sordes elueret. qua confessione in primis fideliter atque accuratè de scripto peracta per triduum, summa deinde cum venera-

B s   tio

tione ad sacramentum altaris accessit. Cōtulit etiā cū eodē patre, qui sibi confitenti aures dederat, omnia sua cōsilia cogitationesq; de imitatione Sancto-
rū, quę ad eam vsque diem prorsus ne-
mini patefecerat. præterea quidquid ha-
buit pecunię, totum id in Christi Do-
mini gratiam pauperibus benignè diui-
sit. Dein silentio noctis eius, cui dies fe-
stus Angelicę salutationis illuxit, pre-
tiosa vestimenta quibus erat ornatus,
quā occultissimè potuit, pannoso cui-
dam ex infima plebe largitus, cōfestim
optato illo sacco sese alacer induit, ac
funē præcinxit; dextro pedi, quòd ex
reliquijs morbi singulis etiam tum no-
ctibus intumesceret, calceum induxit
è sparto; sinistrum utiq; nudum relin-
quere, & capite item nudo prorsus de-
crevit incedere. Sed quia non ignora-
bat, plurimos pallio tenus esse philo-
sophos, vestemque facilius multo mu-
tari quàm mentem; omni ope sibi eni-
tendum existimavit, ut illa exterioris
amictus insignia, ad intimos animi sen-
sus occulta quadam affinitate pertin-
gerent. cumque accepisset, in more po-
situm

fitū olim fuisse, vt nobiles equites antequā in ordines referrentur, in sacris ædibus noctem vnam armati excubarent (quod in Hispania peruigilium armorum appellāt) militarem illum ritum ad rudimenta Christianæ perfectiōnis in semetipso transferre cōstituit. Igitur gladio ac pugione, quibus antea mūdo meruerat, è tholo suspensis, nouo instructus armorum genere, totam eam noctem peruigil ante arā sanctissimæ Virginis, modo stās, modo nixus genibus, præteritorum veniam demisse precari, diuino cultui deuouere sese ac beatam præcipuè Dei matrem intēta supplicatione propitiare non destitit. Atq; hunc in modum Christianæ militiæ nomen ex animo dedit Ignatius anno post Christū natū M. D. XXII. quo ferme ipso tempore, vt à multis non sine admiratione quidem animaduersum est, Martinus Luther infamis hæresiarcha, magnis in Germania motibus excitatis, inssus à Carolo V. Imperatore adesse VVormatiæ, male pressum ad eam diem virus opinionum suarum effudit in illo cōuentu

uentu palàm, sedi que Apostolicae & catholicae veritati nefarium atque impium bellum temulentus indixit: ut factis appareat, cum maxime furiam illam contra omnia diuina & humana iura, legesque sacras obarmaret satanas; tum ex altera parte, praeter alia militantis Ecclesiae robora, nouum etiam hunc ducem, excitatum diuinae prouidentiae nutu, quem Christus imperator, & ipsum, & sectatores ipsius, obligatos religionis arctissima sacramento, adactosque nominatim in verba Romani Pontificis, furori ac libidini hereticae prauitatis opponeret.

Ardores eiusdem in studio paenitentiae.

Cap. V.

SAcra igitur vigilia, quemadmodum dicebamus, exacta, quo celebritate hominum, famamque sanctitatis vitaret Ignatius, nondum certa luce, relicto monachis iumento, pedes ipse, obuoluto etiam tum fasciis altero crure claudicans, per summum laborem à Monte Serrato discessit, & è via militari paulo post deflexit primum ad deser-